

JUBILEUM

Kedves Olvasó !

Az elmúlt évek mintájára idén is elindul a Tálentum, a Kolozsvári Református Kollégium diáklapja. Minden vágyunk, hogy egy szórakoztató, izgalmas, változatos, színes újságot adhassunk ki kezünkből minden félév végén, de ez nélkületek, refisek nélkül nem fog menni. Olvasatok, inspirálódjatok iskolatársaitok alkotásaiból! Ragadjatok tollat, papírt és ne szabjatok gátat képzelőerőtöknek! Ha úgy érzitek, sikerült valami fantasztikusot írni, mint Agatha vagy Poe, ne habozzatok, küldjétek el cikkeitek szerkesztőségünk címére! A következőkben felsoroljuk számotokra újságunk rovatait, hátha akad olyan, ami felkelti érdeklődésedet. HíRef rovatunkban számba vesszünk minden eseményt, ami iskolánkban történik. A MindennapOK-ban olyan eseményekről számolunk be nektek, amiket nem csupán a refisek, hanem bármelyik diák megélhet. A Versenyzők című rovatunkban beszámolunk iskolánk diákjainak versenyeken/vetélkedőkön való részvételéről, ha ügyes vagy, itt is megtalálod neved. A Tálentum rovatunk a sulis legkreatívabb alkotásait tartalmazza: verseket, rajzokat, novellákat, eredeti alkotásokat. A KikapcsOldal rovatunk talán a legizgalmasabb részét képezi az újságunknak. Itt találod meg a film- és könyvajánlókat, a kifestőket, kvízeket és nem utolsósorban az Aranyköpéseket. Ugyanakkor nem feledkezünk meg a kisebb korosztályról sem: csodaszép rajzaikat, kreatív verseiket rendre megosztjuk számotokra az Aprovatban. Végezetül meg kell említenem a HavIge oldalunkat, melyben egy-egy diák-társunk fejti ki kedvenc igéjét, és olyan gondolatokat oszt meg velünk, melyek iránymutatók lehetnek a mindennapok kihívásai közepette. Ui. Ha segíted munkánkat, a jutalmad sem marad el!

BALLAGÁS 2020

A 2019-2020-as tanév utolsó hónapjai a végzősök számára a teljes bizonytalanság időszakát jelentették. Nem lehetett tudni, hogy az érettségit mikor, milyen körülmények között rendezik meg; hogy viszontláthatjuk-e egymást, mielőtt ki-kí elindul a saját útján; illetve sokunk számára a legfájóbb pont: lesz-e ballagásunk. Megélhetjük-e vajon mi is a járványhelyzet idején a szimbolikus beavatást, a felnőtté válást, az iskolától való rítusos elbúcsúzás magasztosságát, megadatnak-e nekünk az ünnepi percek, amelyekre évek óta készültünk lélekben? Évtizedekig nem veszélyeztette és gátolta semmi ennek a megrendezését, el sem lehetett képzelni olyasmit, hogy ne legyen ballagás. Talán a mi évfolyamunk lesz a balszerencsés kivétel? A kijárási tilalom és a korlátozások fokozatos feloldásával bennünk is fel-fellobbant a remény szikrája. Május 30-án, a ballagás hagyományos, eredetileg tervezett napján a 11. évfolyam és az iskola vezetősége „online ballagást”, egy videót állított össze számunkra. A napunkat bearanyozták vele, azonban mindannyian éreztük, hogy a valódi, fizikai eseményt ez nem helyettesítheti. Végül sok-sok fejtörés, egyeztetés, megbeszélés, szervezkedés után sikerült megrendezni az eseményt, amelyen a járványhelyzetre való tekintettel csak korlátozott számban vehettek részt rokonok, ismerősök. Június 27-én, az érettségi vizsgák lejártaival, de még az eredmények kihirdetése előtt fizikailag is elballaghattunk a Kollégiumból. Maszkban, távolságtartással, csupán egy-két családtagunk tekintetének kíséretével, de vég-

telen örömmel és hálaérzettel a szívünkben, hogy nekünk is megadatik az élmény. Nem tartott virágkaput a fejünk fölé a diáksereg, nem kapaszkodhattunk egymásba hármasával, az osztályokat nem járhattuk körbe énekelve, de így is végtelenül büszkéek és boldogak voltunk, hogy ballagunk. Felcsendült a Gaudeamus, a Ballag már a vendiák, az Elmegyek, elmegyek, amelyeket érettségik után az udvaron tanultunk meg. A vállunkra vettük a hímzett batyut, amelybe annyi minden került jelképesen az elmúlt évek során. Talán soha egyetlen diák sem érezte ennyire az esemény súlyát, jelentőségét, szépségét, mint mi, akik sokáig azt hittük, nem is fogunk részesülni az ünnepből. Ballagásunk többszörösen különleges volt. Egyrészt a rendhagyó idő és körülmények miatt, másrészt pedig – pozitív színezettel – azért, mert ballagó évfolyamunk volt a legelső első osztály a kollégium történetében az újraindulás (1990) óta. Mi voltunk az első „kicsik”, akik tizenkét évvel ezelőtt zsidongással töltötték meg az udvart, és akik hat-hét éves koruk óta kollégiumi szellemiségben nevelkednek. Eddig nem volt olyan refis diák, aki „e templom s iskola között” nálunk hosszabb időn át futkosott volna. Hálásak vagyunk minden kedves tanárnak, diáknak, szülőnek, ismerősnek, aki hozzájárult ennek az eseménynek a megszervezéséhez, és lehetővé tette, hogy mi is megéljük azokat a pillanatokat, amelyek csak egyszer élhetők át az ember életében.

Burkhardt Zsófia, frissen ballagott diák

Ballagás

Évnyitó

Milyen vírushelyzetben kilencedikesnek lenni?

Az általános iskolás diákok fejében a kilencedik osztályról alkotott kép általában teljesen eltér a mostani valóságtól. E vírushelyzetben számunkra illúzióvá, megvalósíthatatlan álomná vált, hogy igazán kilencedikesnek érezzük magunkat, hisz a vírus minden lehetőséget, a kilencedik osztályról való minden elképzelést megváltoztatott. Ez az élethelyzet rengeteg veszteséggel, megpróbáltatással jár.

A kilencedik osztályba való becsöppenéssel megnyílt előttünk a nagyvilág kapuja, mely révén jelentős fordulópont-hoz ért életünk. Önállóan kell megálljunk a helyünket a mindennapok forgatagában, a vele járó nehézségeket, akadályokat saját erőnkől kell megoldjuk. Felelősek vagyunk tetteinkért, és ezentúl minden egyes döntésünkért. Segít-e rajtunk ez a vírushelyzet? Nem, sőt inkább megnehezíti életünket. A kamerák mögé szorulva csak egy homályos kép festi le a rideg valóságot, nem adódik lehetőség, hogy a személyiségünk kibontakozzon. Ezáltal nem alakíthatunk ki új kapcsolatokat, sőt nem is mutathatjuk meg másoknak, kik is vagyunk valójában.

Minden kilencedikes számára ez az év izgalmas kihívás, hiszen kezdetben az a legfontosabb, hogy megismerjük az új iskolát, a közösséget, melybe belecsöppenünk, a tanárokat illetve a jellemző szokásokat. Sajnos az új iskolánkból nagyon keveset láthattunk, hisz az az idő amikor még ott lehettünk, nagyon rövid volt. Elmaradtak a hagyományos rendezvények, amelyeken részt vehettünk volna. A legszomorúbb, hogy nem volt alkalmunk barátkozni, kapcsolatokat teremteni, az osztálytársainkat is jóformán csak képernyőről ismerjük. Az összerázó és a gólyabál elhalasztása még jobban megnehezítette, és megakadályozta azt, hogy időben összekovácsolódjunk. Szomorúsággal tölt el, hogy ennyi év után mi vagyunk azok, akik annyi mindenről lemaradtunk, és ennek egy részét már biztos nem lesz alkalmunk pótolni.

Ellenben ez tesz minket különlegessé és erőssé, ez ad erőt arra, hogy szembenézzünk a kihívásokkal. Az a tudat kell vezéreljen, hogy Isten csak olyan megpróbáltatást vagy nehézséget ad, melyet a magunk erejéből, az Ő segítségével el tudunk viselni. Nem véletlenül választott minket...

Nagy Petra (IX. C)

30 éves az újraindított Kolozsvári Református Kollégium

„Kezdetben volt az ige, és az ige testté lett.” Valahogy így indult újra elsőként az erdélyi egyházi iskolák közül a Kolozsvári Református Kollégium 1990. október 1-jén. Csiha Kálmán püspök úrnak, a lelkes diákoknak és a megbízott fiatal igazgatónak köszönhetően az iskolának lelke már volt, teste még nem, de az Isten ezt is kirendelte hamarosan, igaz, még nem az ősi épületek egyikében, hanem egy külvárosi iskola négy tantermében. Volt ebben valami sorsszerűség is, előbb bizonyítani kellett ahhoz, hogy 2002. december 20-án visszatérhessünk az ősi hajlékba, a Farkas utcai Ókollégium épületébe. Ettől kezdve célunk a gyarapodás volt, a human-teológiai líceumi osztályaink mellett meghirdettünk egy természettudományi osztályt is. 2008-ban sikerült megszerezni az engedélyeket 1. és 5. osztály, 2010-ben óvodai csoport indításához, az 1994-től működő egészségügyi posztliceális évfolyamokkal teljessé vált az oktatási palettánk. 2014-ben a város magyar vezetősége, az Erdélyi Református Egyházkerület és a Magyar Kormány támogatásával létrejöhetett a magyar szakiskolai tagozat.

A gyarapodásunk nemcsak „testben” törént, nemcsak számok és tények tanúskodnak róla, hanem az a sokat emlegetett kollégiumi lelkület is, ami térben és időben összefűzi jelenlegi és volt diákjainkat, és ami sokuk vallomása szerint megtartó erő volt mindig az életcsatákban. Van mit ünnepelnünk tehát, és igazgatónk már a 2019-es esztendőben elkezdte a tervezést, sőt az ünneplést is. Az első, 2019 októberében kiküldött meghívó szövegéből idézek: „A 2019-2020-as tanév a kollégium 30. tanéve, mely során több rendezvényt szervezünk.” A november 9-én sorra kerülő kórus- és családos találkozó, volt az első tematikus rendezvényünk, és egyben az utolsó is, amit

megtarthattunk. Ezt követte volna a kollégista lelkészek, kórustagok találkozója, és több más rendezvény, de a fránya vírus gyökeresen átírta a forgatókönyveket, nemcsak az ünnepét, az életünkét is. De bízunk benne, hogy a fő eseményt, 2020. október 24-én megtarthatjuk. Eddigre viszont nem csak ünnepelni nem lehetett, hanem az iskolák újra kiürültek, átköltöztünk az online térbe, a személyes kapcsolatok helyét átvette a számítógép képernyője, az összezsugorodott világ az otthonunkba költözött.

A gazdag jubileumi emlékkönyvünk elkészült, a számvetést ott elkészítettük. Végül a nagy ünnepélyre kijelölt napra egy kisfilmet készítettünk, amelyben hálát adtunk Istennek az elmúlt évtizedek eredményeiért, áldásaiért és a sok tehetséges diákért. És végül de nem utolsósorban szólnom kell arról, hogy ennek az alma maternek a kezdetektől volt egy pater nostere dr. Székely Árpád igazgató és karnagy személyében, aki 31 éve a legjobb tudása szerint irányítja ezt az intézményt úgy, hogy soha nem volt játéka semmiféle szélnek, hanem következetesen képviselt egy olyan erkölcsi értékrendet, amelyben töretlenül hitt, és amelyet személyes példájával, közösségépítő munkájával elületetett a mindenkori kollégisták lelkébe is. A kórus, a közös ének volt az a tiszta forrás, ahonnan erőt merített a mindennapok lélekölő munkájához. Az ő neve örökre összefonódott az újjászületett kollégium történetével. Különleges volt az indulás, és rendhagyóra sikeredett a jubileumi ünneplés is, és elmaradt a 29 éven át megrendezett Farkas utcai karácsonyi koncert is. Most az elcsendesedés, emlékezés és hálaadás ideje van, és tudjuk, az Úr építi a házat, azokét, akik kezdetől Őbenne bíztak.

Rác Melinda tanárnő

Desperate diver

Kezd undorom lenni a magánytól. Nem vagyok egyedül fizikailag, de hiányzik az a lelki támaszték, amit egy-egy szempár, egy érintés, egy szuszogás tudott adni. Nem hittem volna, hogy valaha ezt fogom gondolni én, aki szinte az introvertáltság megtestesítője vagyok. Hiányzanak az emberek. Délutánonként, ha nem volt jobb dolgom, és általában nem volt –kivéve, ha ebéd után ügyes-bajos dolgaimat elintézve kórusra kellett sietnem –, járkáltam Kolozsvár utcáin, és figyeltem az embereket, és szemükben próbáltam felkutatni a mosolygást, vagy éppen a könnyeket, a gondolataikat kerestem. Szóba azért nem álltam velük; csupán udvariasságból (kinek van kedve egy idegennel beszélni, aki kukkol, ráadásul még az idejét is pocskolja), vagy mert igazából nem volt kedvem megtudni azt, amit valójában éreznek, de erről most nem beszélek. Ha meguntam az emberfigyelést, beültem valahova egy kávéra, majd a fekete, édes lé elfogyasztása után folytattam az előző programot. Ezt hiányolom a mindennapjaimból, hogy érzelmeket lássak az arcokon. A szüleimét és az öcsémét már rég meguntam. Nem is tűnik már fel, hogy viselnek valamit az arcukon az orrukon kívül. Ha rájuk nézek, lelki szemeim előtt egy nagyon elmosódott képet látok az arcuk helyén, egy olyat, aminek a kontúrjai is egybemosódnak a fehér falakkal. A bezártság ezt nyújtotta nekem béke és megértés helyett.

A bezártság a kétségbeesésen és magányon kívül ajándékozott még mást is;

volt időm magamra. Elkezdtem újból olvasni, amire a bentlakásban vagy nem volt kedvem, vagy ha kedvem volt, időhiányban „szenvettem”. A sakktábla lekerült a szekrény tetejéről, és partnerhiányban magammal játszom (ha hiszed, ha nem, olyan profin játszom már, hogy mindig én nyerek). De ezeken kívül a vírus bebiztosította a legtöbb embert félelemmel meg maszkkal, hogy a félelmet ne lehessen leolvasni az arcokról. Félnek, hisz a saját családjukra tekintve minden idegen egy potenciális szelence, egy potenciális penge, amelyik ha rossz kaszanyélre kerül, komoly problémákat okozhat.

Így hát, kedves olvasó, engedd meg, hadd gratuláljak a magányosok klubjának örökös tagságáért. Legalábbis én bekerültem. Bocsáss meg, ha lényemnek kivételként tekintek rád; csak az egyetlen, aki vel naponta találkozom, az a tükörképem.

Antal Norbert (XII. C)

ALTERNATÍV VALÓSÁG

A mai generáció képtelen élni digitális eszközök nélkül, már számolni sem tudunk fejben, hamarabb megírjuk gondolatainkat gépelt formában, mint papíron, a helyesírást, az átgondolt fogalmazást felváltották a rövidítések és az emoji. Minden fiatal álma egy új okosabb eszköz volt, mígnem egy láthatatlan erő, koronavírus néven mindent megváltoztatott. Bezáratta az iskolák kapuit, nyilván akkor mindenki örült ennek, aztán fokozatosan jöttek a szigorítások, majdnem mindent elvettek tőlünk kivéve a technológiát, az imádott kütyüket.

Néhány hónap múlva csoda történt, a diákok hiányolni kezdték az iskolát, a diáktársaikat s egyre inkább hanyagolják a mobiltelefont, s már nem az az első kérdés egy ritka és szűkkörű baráti találkozásnál, hogy mi a wifi jelszó. Gyökeresen megváltozott minden, rájöttünk, mennyire fontos a személyes élmény, találkozás, az, hogy emlékeket szerezzünk, és ne csak egy wifi kód maradjon meg a telefonunk memóriájában. Az online iskola nem ér fel a megszokott tanítással, nem maradnak meg vicces történetek, nem maradnak emlékeink, mindaz amivel maradunk csupán egy szemüveg és egy esetleges hátgerincferdülés. Elérkezett az az időszak, amikor nem a legújabb iPhone-ra vágyunk, hanem emlékekre, amikre majd öregkorban emlékezhetünk, barátokra, akik mindig ott lesznek, akik segítenek a bajban. Ezekre viszont

nem teszünk szert az online világban, nem alakítunk ki szoros köteléket senkivel. Milyen emlékekkel maradunk így? A félelem emléke. A rettegés. A jövőtől való félelem. Mi vár majd ránk, s nem csak a diákokra. Lesz még lehetőség a személyes kapcsolatokra? Ezt senki se tudja. Nem látjuk még a végét ennek a helyzetnek, mely oly váratlanul ért mindenkit. Viszont minden helyzetből tanulni lehet, fejleszthetjük önmagunkat.

Mit is tanulhattunk? Hogy bármi akadályba is ütközünk, nem adhatjuk fel, hanem találjuk meg a módját annak, hogy céljainkat még így is elérjük, és rájöhettünk arra is, hogy nem szégyen segítséget kérni akkor, ha már nem tudjuk kézben tartani teendőink sokaságát.

Nagy Emese (XI. C)

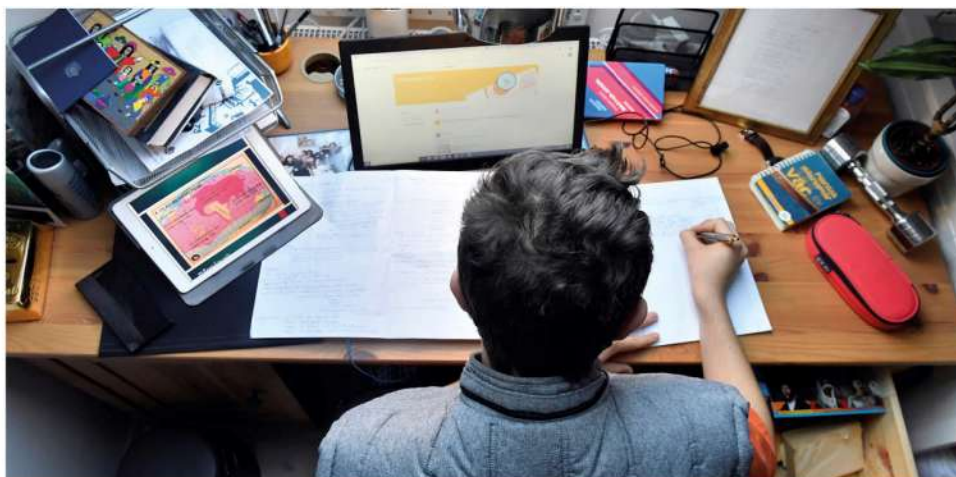

(Co)vidám társadalom a XXI. században

A vidám ember „olyan személy, akinek gyakran van jókedve, derült hangulata, aki tud örülni, vigadni, és ez magatartásán is meglátszik” – olvashatjuk az értelmező szótárban. Nem csoda, ha a jelenlegi járványhelyzetben a vidámság kevésbé szerepel mindennapi életünkben. De legyünk őszinték: a negatív tapasztalatok mellett megannyi pozitív élményben lehetett (és lehet) részünk. A Sars-Cov-2 vírus által okozott COVID-19 betegség világszerte változásra készítette az embereket. Mind az egyén, mind a társadalom élete felborult, a hétköznapiak monoton körforgását felváltotta a félelem és a bizonytalanság. Váratlan események sora kezdődött: 24 órán belüli döntések, változtatások, naponta érkező leiratok, megfélemlítések és ellentmondásos információk a médiában, és még sorolhatnánk... A technológia jelenléte változásokat eredményezett a tanrendszerben is, melynek következtében tanárok és diákok egyaránt egy új és mindenki számára ismeretlen helyzetbe kerültek: az online oktatásba. Előzetes felkészülés és elektronikai eszközök hiányában a pedagógusoknak – digitális bevándorlókként – nem kis nehézséget okozott az újszerű oktatási eszközökhöz való alkalmazkodás, a diákok – avagy a digitális bennszülöttek – számára nagy ki-

hívást jelentett (és jelent most is) a képernyőn keresztül leadott tananyag elsajátítása. Mindemellett 2020 márciusa a tanügyi rendszer előrelépésének is a kezdete. A XXI. században, a technológia századában érdemes szemügyre venni a kor hozadékait, melyek sok esetben megkönnyítik az ember életét, és elősegítik mind a személyes, mind egy közösség fejlődését. A jelenlegi helyzet hiányában az oktatás talán évtizedek múltán változott volna meg, de most lehetőségünk nyílt megismerni és gyakorolni az egyéni felkészülést és tanulást, és tanúja lenni önmagunk személyes fejlődésének életünk számos területén. Reggeli a képernyő előtt, több szabadidő, nagyobb szabadság, kapcsolatok erősödése, új hobbik, tervezés, „honvág” – mind-mind az erő és az elégedettség forrásai mindannyiunk számára. Talán nem a megfelelő pillanatban köszöntött be életünkbe a változás, de ennek is megvan az értelme. Értékeljük a helyzetet, melyben jelenleg vagyunk, vegyük észre az előttünk álló lehetőségeket, és tegyünk meg mindent, hogy évtizedek múltán erre a járványhelyzetre mint életünk egy termékeny és reményteljes időszakára tekinthessünk vissza!

Gombár Anna (XII. C)

Versenyek – 2019-2020-as iskolai év

Történelem

1956-os emlékverseny:

I. díj: Ferenci Sára, Halász Ruben, Kis Gellért, Zágoni Tamás-Tibor (XII. A)

KLMT műemlékismereti vetélkedő:

Darabont Csenge (XI. A)-I. díj
Sükösd Zoltán (X. A)-II. díj

A **Házsongárd Alapítvány** pályázatán sikeresen részt vettek iskolánk XI. és XII. osztályos csapatai: Kiss Gellért, Balog Sarolta, Ferenci Sára, Kali Anna, Török Erika, Bíró Zsolt, Kun Tamás vezetésével.

Történelem olimpia: Molnár Zsolt (X. C) bejutott a megyei szakaszra, de sajnos nem lett megtartva.

Kórus:

**Kórusolimpia 2019-2020/
Országos Online Kórusverseny/
Éneklő Ifjúság minősítő hangverseny Debrecen- I. díj**

Kiskórus:

Kórusolimpia 2019-2020/ Országos Online Kórusverseny:
Megyei szakasz: I. díj
Országos szakasz II. díj

Angol:

Tantárgyverseny megyei szint: Tóth Krisztina Evelyn, Géber Izabella

Magyar nyelv és irodalom

Kriza János Balladamondó Balladaéneklő és Mesemondó Verseny:

Hidi Krisztina (IX. A)-I. díj, Darabont Csenge (XI. A)-I. díj, Sükösd Zoltán (X. A)-II. díj, Nagy Beatrice-I. díj, Zsoldos Vanda, Pál Apolka (IX. A)

Simonyi Zsigmond helyesírási verseny:

Borsos Ágota (V.) és Deák Ferenc (VII.) III. díjban részesültek.

„Csillagok” vers-, prózaírási- és rajzverseny

országos internetes versenyen, a versírási kategóriában Pál Apolka (IX. A) I. díjban, és Makkai Tekla (X.A) III. díjban részesült.

Idén sem maradhatott el **Mikes Kelemen Magyar Nyelv- és Irodalom Tantárgyverseny**, melyen mint minden évben, idén is rengeteg diák képviselte iskolánkat. Burkhardt Zsófia (XII. C) I. díjban, Ferenci Sára (XII. A) II. díjban, Gombár Adél (VI.) III. díjban, Borsos Ágota (V.) I. díjban, Moldovan Tamara (V.) dicséretben illetve Kiss-Cserey Boróka (VII.) II. díjban részesült. Szintén részt vett: Kali Anna (XII. A), Aszalos Krisztina, Gergely Boglárka, Kolumbán Réka, Nagy Boglárka, Sándor Deborah (IX.C).

Implom József Középiskolai Helyesírási Verseny:

Burkhardt Zsófia (XII. C) II. díjban, Albert Anikó (X. C) dicséretben részesült, illetve Ferenci Sára (XII. A) 6. helyezett lett. Továbbá részt vett: Nagy Boglárka, Somogyi Kincső, Takács Delinke IX.C, Nagy Anna, Nagy Emese X.C, Kali Anna XII.A.

Édes anyanyelvünk verseny, Sátoraljaújhely: Antal Norbert (XI. C) képviselte iskolánkat.

A **Partiumi Ady Endre** szavalóversenyen Sükösd Zoltán (X. C) dicséretben részesült.

Kémia

Hevessy György kémiaverseny:

részt vett Kovács Zsolt, Darabont Gellért és Deák Ferenc

Irinyi János Kémiaverseny:

mint minden évben, idén is kitettek magunkért iskolánk diákjai, és szép számban vettek részt a versenyen: Gombár Anna, Juhos Ádám XI.C, Nagy Anna, Makkai Zoltán, Kiss Cserey Gergő, Demény Zsuzsa, Györfi Dávid, Tóth Krisztina, Molnár Sándor X.C.

Candin Liteanu verseny:

részt vett Juhos Ádám (XI. C).

Matematika

Zrinyi Ilona Matematika verseny:

díjazott Székely Varga Szilárd (X. C)

Concursul Național de Matematică, Tehnici Matematice:

Juhos Ádám (XI. C) II. díjban, Székely Varga Szilárd II. díjban illetve Makkai Zoltán V. díjban (X.C) részesült

Bolyai Matematika Csapatverseny:

Borsos Ágota, Kovács-Minyóka Hanna, Széles Dorottya, Tárkányi Gornay Kincső (V.) csapata illetve Blanár Ákos, Varga Júlia, Makkai Júlia, Kovács Zsolt (VII.) dicséretben részesült.

Sport:

Kolozsvári magyar tannyelvű líceumok kosárlabda-bajnoksága: Lánycsapat: II.hely

Biológia

RKDK (Regionális Környezetvédelmi Diákkonferencia) Gombár Anna XI.C és Székely-Varga Szilárd X.C-dicséret

ICYS (Ifjú Kutatók Nemzetközi Konferenciája) :Gombár Anna XI.C Székely-Varga Szilárd X.C-III. díj

Xantus János környezetismereti verseny: a Moszatok csapata képviselte iskolánkat: Székely Zsombor, Albert Anikó, Molnár Zsolt és Kiss-Cserey Gergő.

Budai József biológia feladatmegoldó verseny: Molnár Sándor Zsolt X.C-különdíj

TUDEK: Gombár Anna és Székely Varga Szilárd II. díjban részesült a Kárpát Menedencei szakaszon.

Képzőművészet:

Concursul Regional de creație, recitare și interpretare „Eminescu-gând purtat de dor” :

Nagy Emese I. díjban, Demény Zsuzsanna dicséretben (X. C) részesült.

„Illés szekeren”-Heltai Gáspár Könyvtári Alapítvány, Szarkaláb Kulturális Egyesület, SzINT:

Vargha Petra (XI. C) I díjban, Demény Zsuzsanna (X. C) III. dicséretben, Nagy Emese (X. C), Bartha Rozália (X. A) Heltai díjban, Pataki Rebeka (IX. C) I. dicséretben részesült.

* az osztályok a 2019-2020-as tanév szerint vannak feltüntetve

Óda

Dohos őszi huzat.
Fagyos templomban padsor,
Mely most méltóságtól duvad:
Mindenki imát habzsol.
Új tanár, új lehetőség...
Ezt mondja a vezetőség.
Litteris et pietet sacrum,
Ez itt mind a totum- factum.

Sok elvárás és fejfájás,
Nincs protestálás, sem felvágás.
Végtelen felelősség és tisztelet,
Partner és fejes iránt illenek.
Egy szó, mint száz:
Hol marad a profit?
Hisz a nebuló kanász,
S az iskola nem favorit.

Fel a fejjel, megtört diák!
Hisz nyílik még a virág.
Lesz még szerelem,
boldogság, tavasz,
Élhetsz még kamaszt, ugyanazt.
Ámde a teendő leendő,
Addig ez csak étvágygerjesztő.

Dohos őszi huzat,
Fagyos templomban padsor,
A libabőr balsorst mutat:
A hangulat skalpol.
Egyet mond az öröm:
Idővel minden helyrejön.

Kiss-Cserey Gergő (XI.C)

Vagy nekem pont elég

Az ember mondta, hogy tökéletes vagy,
pontokban összeköthető
végtelen zsákutca.
Egy-két mosoly, ha fáj a fejem,
vessző szavaim után,
folt a zsákomra.
Az ember - mondta - tökéletes vagy.

S mivel ember vagyok én is,
hús egy posztó nadrág képében,
mondom, hogy kellesz, mert
forma vagy. Repedt Dávid-szobrot
összetartó utolsó remény.
Cselekedet túlzó szépség peremén:
az ember mondta: tökéletes,
vagy
vagy nekem pont elég.

*

Fluoreszcens vagy a Földön,
Vagy a földön csillagok.
S ha lehoznám mind, egészben:
minden részben ott vagyok.

Szilágyi Ákos (XII. C)

Arctalan világ

Maszkban a világ,
Álarc-zavar.
Mögötte könnyek:
Őszinte avar.

Maszk mögött száj,
Orr, fül, lélek.
Maszkban van ő,
Meg a poros, régi képek.

Arctalan világ,
Minden másnak látszik.
A maszk az emberen
Istent játszik.

Maszkban a világ,
Mindenki az, ki lenni akar.
Zörög, csörög, ropog lábam alatt
A szabad avar.

Makkai Tekla (XI. A)

Az én világom:

Egy kis faházunk van, oda szoktunk menni hétvégén. Körülvesznek gyümölcsfák, növények és állatok. Állatorvos szeretnék lenni, ahhoz hogy orvos legyek, iskolába kell járjak.

Szófia

Az én kis világomban, nincsenek rosszak és több is több. Az én világomban a F.Ö.N.Ö.K én vagyok, mert én alkottam. A legfontosabb emberek azok a barátok, a családom, és a tanító néni. Ez az én világom.

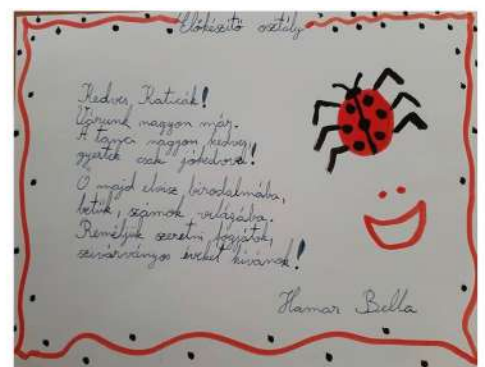
Gergely

Jelképek:

Mátyás az igazságos:

Hívogató előkészítő osztályba:

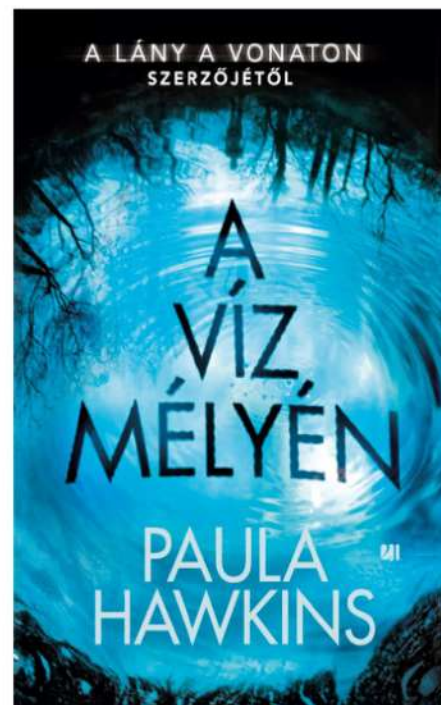
Film-, könyv-, sorozatajánló

Könyvajánló:

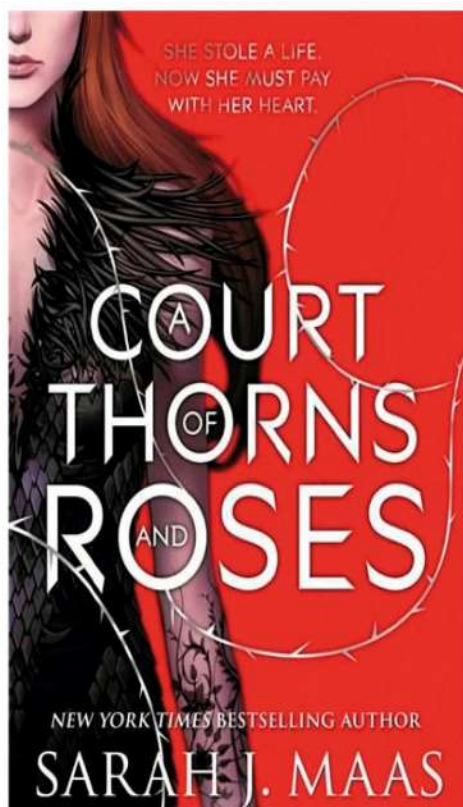
Paula Hawkins: A víz mélyén

A történet egy nő, Nel Abbott öngyilkosságával kezdődik, aki a várost átszelő folyóba vetette magát. Ez a vízfolyás már több nő életét követelte az évek során. Nel ezeknek az asszonyoknak és lányoknak a tragédiájáról írt könyvet, aminek a kisváros lakói nem örültek, hiszen pár hónappal korábban egy fiatal lány is a hullámok közt lelte halálát. A nyomozás során kiderül, hogy szinte mindenki a „föld alá” kívánta Nelt. Mindenkinek volt egy titka, ami előrébb vitte volna a nyomozást, de ezekről a titkokról mindenki hallgatott. Az asszony tragédiájának felderítése összefonódik a fiatal lány drámájával, a detektívek így próbálnak fényt deríteni minden elhallgatott részletre. Amikor azt hisszük, hogy mindent tudunk és megértettünk, az író egy abszurd befejezést tár elénk. Szerintem A víz mélyén című mű egy nagyszerű könyv lett. Könyvedén beleélhetjük magunkat az eseményekbe, miközben izgulunk a végkifejlet miatt, ami egyáltalán nem kiszámítható. Egészen biztos lesz gyanúsítottunk, több is, az író az utolsó pillanatig meglep minket.

Kíváncsi vagy, milyen gondolattal csuktam be a regényt? Itt az ideje elolvasnod!

Tőkés Dalma (XI. C)

Szereted a fantáziadús, érzéki, sci-fi könyveket? Szívesen elmerülnél egy nemcsak érdekes, de szívmengető és vérpezsdítő történetben? A következő könyv nemcsak az elvárásaidat fogja felülmúlni, de örök életre veled, benned marad. Mágikus helyszín, természetfeletti lények, ellentétek, ármánykodás, haláltusa, újjászületés... Minden megvan benne, ami egy fiatal számára élményteli lehet, korhatárok nélkül. Egy új könyvsorozat, az elképesztő Sarah J. Maas tollából....

Középpontjában egy 19 éves felnőtt nő áll, aki megszokta már a nehézségeket, sanyarú körülmények között él családjával, de mégis megleli örömét a festésben, amikor módja van rá. Feyre Archeron mindent átél rövid élete során. Vadászni tanul, hogy eltartsa családját, bár egy nyíllövés végzetes lehet számára. Mégis egy rejtélyes farkas halála által betekintést nyer a halálos tündérek világába, amelyhez először utálattal, majd gyönyörrel viszonyul. Megismeri a szerelmet, a barátságot és ellenségeskedést is, de ugyanakkor korlátozott életében megannyi dologról megváltozik a véleménye. Mindezek mellett pedig saját életét kell kockáztatnia a szeretteiért, és a tündérékért, akiket egykor annyira gyűlölt.

Sikerülni fog-e megtörni a varázslatot, vagy közben teljesen elveszíti önmagát? A *Tüskék és Rózsák* Udvara könyvsorozat tuti választ fog adni az összes kérdésedre. Vedd kezébe, olvasd szeretettel, nem bánod meg!

Nagy Anna Borbála (XI. C)

Filmajánló:

Csillagok között:

“Mindig úgy tekintettünk magunkra, mint aki a lehetetlenre is képes. Számon tartjuk a nagy pillanatokat.”

A Christopher Nolan által rendezett Oscar-díjas film, az Interstellar (Csillagok között) nem véletlenül a kedvenc filmem. A film főhőse Joseph Cooper, aki korábban NASA-tesztpilóta volt, egy farmon él apjával, fiával és a tízéves Murphy nevű lányával. Társadalmukban már nem felfedezőkre, új találmányokra van szükség, hanem az élet alapvető feltételeire. Az akkori generáció már nem feltalálók-ból áll, hanem “tűzoltókból”. A Föld pusztulásra van ítélve, mert természeti katasztrófák, állandó porviharok sújtják, és évről évre egyre rosszabb a termés. Cooper lánya szobájában egy szellemre bukkan, aki morzéjelekkel egy NASA bázist mutat meg neki,

ahová el is megy. Ott megtudja, hogy a NASA tíz évvel azelőtt felküldött 12 bátor embert az űrbe, az úgynevezett Lázár-misszióra.

A misszió lényege az volt, hogy információkat gyűjtsenek egy esetleges új világról. Az új expedíció célja, amelyben immáron Cooper is részt vesz, hogy az emberi életnek legmegfelelőbb bolygót megtalálják. Két módszerük van a Föld megmentésére. Az A terv eljuttatni az embereket az új bolygóra vagy a B terv - a populációbomba. Cooper a lányát akarja megmenteni, így mindenképp az A terv az optimálisabb. A legnagyobb problémát azonban a relativitás okozza.

Vajon sikerül-e Cooper csapatának időben új otthont találni, és a földi embereket el tudja-e juttatni oda? Ha megnézed a filmet, kiderül.

Simon Örs (IX.C)

Holt költők társasága:

„Carpe diem” - vagyis élj a mának. Így hangzik a film jelmondata, mely nagy hatással bír szereplői sorsára. A történet alapszituációja mindannyiunk számára ismerős: egy fiú kollégium növendékei a bentlakás szigorú keretei között élik mindennapjaikat, ápolva az iskola hagyományait. Megszokott, egyhangú világukat az intézménybe érkező új irodalomtanár töri meg, akit Robin Williams alakításában láthatunk. Az új tanár humoros természete és egyedi oktatási módszere miatt, azonnal a tanulók példaképévé válik. Megtudjuk, hogy ő is az iskola egykori diákja volt. Ennek okáért megszött

tanítványaival egy múltbéli titkot, nem sejtve annak sorsdöntő következményeit.

Tanárnak és diáknak egyaránt szívből ajánlom ezt a filmet, mely tökéletesen tükrözi természetünket a szereplők viszonyulásai által. A különböző embertípusok között felismerhetjük önmagunkat is. A történet üzenete tanulságos; használjuk ki a boldog pillanatokat, merjük „kiszívni az élet velejét”. A filmbeli szereplők számára mindezt egyetlen titok jelentette: a holt költők társasága.

Darabont Csenge (XII. A)

ARANYKÖPÉSEK

T: Mindjárt úgy feleltetek, mint a háj-
der ménkű!

D: Nem tudok fényképezni számítógéppel.

T: Eladtad a lelked az ördögnek egy sörért!

T: Miből lehet kiszállni, ha a vizen vagy?
csönd..

T: Hát a hajóból! Nem Jézus, hogy járjon a vizen!

T: Nincs egeretek amit be
lehet dugni ide?
D: Van szendvicssütőnk.

T: Hát igen. Nem lehet mindenki okos. Valakinek
hülyének is kell lenni.

D: Tetszik szólni XY-nak, hogy hozzon nekem szendvicset?

T: De legalább udvarolsz neki?

D: Dehogyan is!

T: Akkor ne hozzál neki semmit, kár bele az élet!

T: Én azt mondom éjfél után aludni kell és
nem írogatni nekem üzeneteket.

T: Törpenövés vagy kreténizmus,
mit is jelent?

D: Kicsi is vagy és hülye is.

T: Az európai kutatók sokáig nem tudták, hogy hol van a
Nílus forrása.

D: Miért nem nézték meg Google Maps-en?

T: Hoztam magamnak színes krétát, mert ti csórók
vagytok, semmitek nincs.

T: Szüszí-füszí munka.

T: Kapcsolj mikrofont, hogy lás-
salak!

D: Dédnagyanyám 7 agyvérzést élt át,
aztán meghalt.

T: Hol van Lóri?

D: Orvosnál.

T: De az orvosok ma sztrájkolnak.

D: Az állatorvosok nem.

T: Teszik fel a patkót rá?

D: Nem, aranyere van!

(közben belép Lóri)

D: Ez több mint aranyér, már két napja
írom a végrendeletem.

T: Ne félj, csak átalakulsz.

T: Látjátok, hogy nem látjátok?

T: Van, aki eladja a veséjét.

D: És van, akinek ellopják.

T: Miért vannak ilyen kevesen az osztályban?

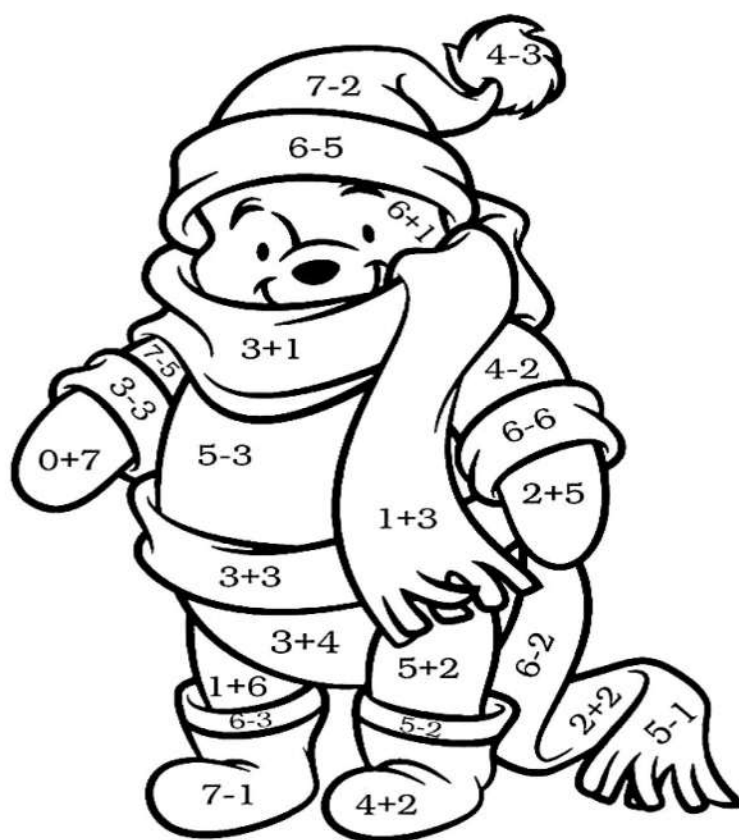
D1: Azért, mert a bentlakó fiúk otthon vannak.

Nincs víz a bentlakásban.

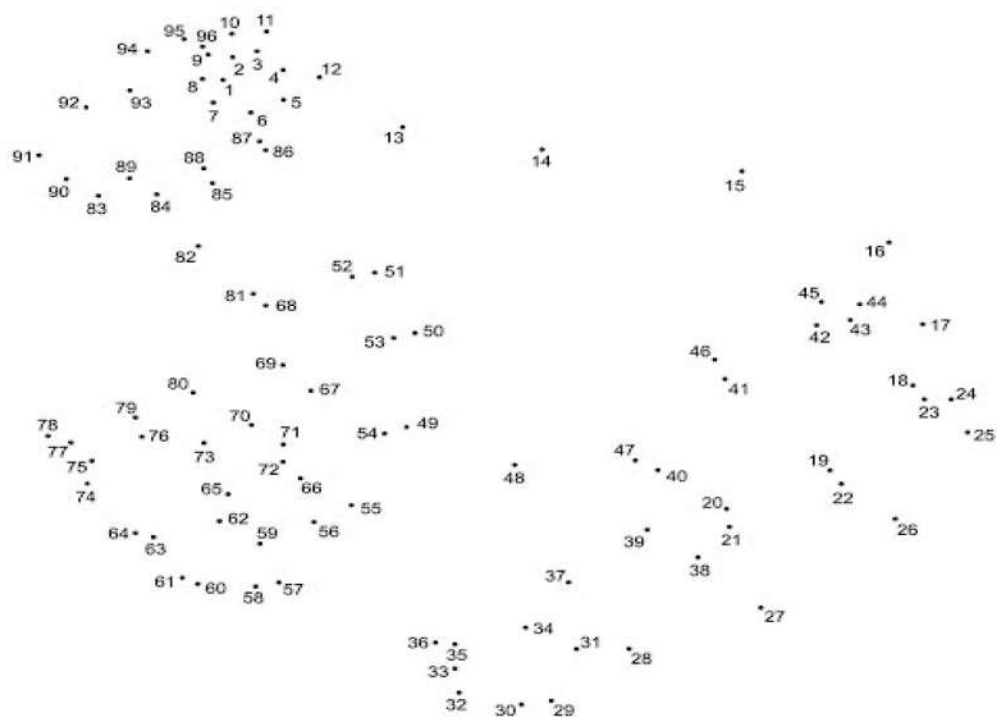
D2: Mondjuk eddig se használtuk.

T: Ajtó előtt hallom: „megöllek”,
gondoltam csak megtartom az órát előtte.

7= narancs 5= piros 3= zöld 1= fehér
6= kék 4= citrom 2= lila 0= barna

Melyik hercegnő lennél?

Álom munka:

- a. Divattervező
- b. Fizikus
- c. Újságíró
- d. Ügyvéd
- e. Pszichológus
- f. Kutató
- g. Tanár
- h. Orvos

Jellemző tulajdonságod:

- a. Barátságos
- b. Makacs
- c. Optimista
- d. Kitartó
- e. Gondoskodó
- f. Merész
- g. Céltudatos
- h. Türelmes

Kedvenc színed:

- a. Zöld
- b. Rózsaszín
- c. Türkiz
- d. Barna
- e. Sárga
- f. Fekete
- g. Piros
- h. Kék

Kedvenc állat:

- a. Cica
- b. Gekko
- c. Hörcsög
- d. Ló
- e. Kutya
- f. Papagáj
- g. Hal
- h. Teknős

Ha kívánhatnál mi lenne az?

- a. Időutazás
- b. Álmaid teljesülése
- c. Család
- d. Világbéke
- e. Tudás
- f. Szupererő
- g. Hosszú élet
- h. Pénz

Hova mennél el szívesen?

- a. Párizs
- b. Németország
- c. Anglia
- d. Kína
- e. Hollandia
- f. Izland
- g. Hawaii
- h. Svédország

Szerinted mi a fontosabb?

- a. Szerelem
- b. Célok
- c. Munka
- d. Világbéke
- e. Pénz
- f. Barátság
- g. Környezet
- h. Család

Mi a hobbid?

- a. Vásárlás
- b. Festés
- c. Takarítás
- d. Motorozás
- e. Olvasás
- f. Éneklés
- g. Úszás
- h. Utazás

Mi fog meg másokban?

- a. Bátorság
- b. Humor
- c. Spontaneitás
- d. Kitartás
- e. Intelligencia
- f. Tehetség
- g. Céltudatosság
- h. Önbizalom

Értékelés:

Ha a legtöbb válaszd **a.** volt, akkor Anna hercegnőre hasonlítasz, energikus és nagyon barátságos egyéniség vagy.

Ha a legtöbb válaszd **b.** volt, akkor Aranyhajra hasonlítasz, céljaid mindig szemed előtt lebegnek, megállíthatatlan vagy.

Ha a legtöbb válaszd **c.** volt, akkor Hamupipőkére hasonlítasz, kedves és dolgoz vagy, a kudarcok nem tántorítanak el.

Ha a legtöbb válaszd **d.** volt, akkor Mulánra hasonlítasz, hűséges és makacs vagy, mindig eléred amit szeretnél.

Ha a legtöbb válaszd **e.** volt, akkor Bellre hasonlítasz, igazi könyvmoly vagy s nagyon fontos számodra az intelligencia.

Ha a legtöbb válaszd **f.** volt, akkor Aurórára hasonlítasz, fontos számodra a környezet de nagyon hiszekény is vagy.

Ha a legtöbb válaszd **g.** volt, akkor Arielre hasonlítasz, szereted az újdonságokat és a kihívásokat.

Ha a legtöbb válaszd **h.** volt, akkor Elsára hasonlítasz, felelősségteljes és türelmes vagy.

Kedves Zsófi !

Idézem szavaid: "Lapozgatjuk az ősrégi újságot, ötleteket gyűjtünk az idei első számhoz." Ennél jobban nem tudtad volna leírni azt, amit most teszünk. Nostalgiazunk. Fülig érő szájjal gondolunk vissza arra a napra, amikor megállított egy tizenkettedikes lány, kezében egy újsággal. Nem kevesebbet bízott ránk, mint a Táalentum, az 1992-től működő iskolaújságunk szerkesztését. Nagy megtiszteltetésnek és még nagyobb kihívásnak éreztük a feladatot, és megígértük, hogy továbbvisszük a stafétát, az újság élni fog, amíg ez a mi felelősségünk lesz. „Örvendező arcok, érdeklődő diákok, aranyköpéseken kuncogó refisek, a munka gyümölcse.” - ezt adtad át nekünk, egy életérzést, amit csak kevesen tapasztalhatnak meg. Azóta a célunk, hogy az újság minden elvárásnak megfeleljen, hogy a színvonal tükrözze a kollégiumban zajló munkát, a hétköznapiakat, ünnepnapokat, tevékenységeket és persze teret adunk a kreativitásnak, játéknak is. Iskolatársaink írásait olyan szívesen olvassuk, mint a kisgyerekek az első meséket. Mi is kisgyerekek voltunk, amikor ránk bízta ezt a nehéz feladatot. Hogy megbírjuk-e? Minden vágyunk, hogy ne valljunk szégyent, hogy derekasan helytálljunk, és amikor eljön az idő, megtaláljuk majd mi is az „utódokat”.

Köszönjük neked mindazt, amire megtanítottál, és azt is, hogy minket választottál! Kívánunk minden jót és újságírásban gazdag egyetemi éveket!

„Avagy nem parancsoltam-é meg néked: légy bátor és erős? Ne félj, és ne rettegj, mert veled lesz az Úr, a te Istened mindenben, amerre jársz”

(Józsué 1:9)

A megadott igében Isten szól kiválasztottjához, Józsuéhoz. Józsué a nép élén áll, nagy feladatnak néz elébe: be kell vezetnie a népet Kánaánba, de valahogy lelkileg is rá kell készülnie az embert próbáló feladatra. Isten a lelki felkészülés forrása, aki nemcsak feladatot ad Józsuénak, de bátorítja is egyben. Isten a bátorítását nem egyszerű kijelentésnek, hanem parancsnak, motónak szánja. Ezzel azt sugallja, hogy a bele vetett bizalom szívbeli döntés, erős határozat. Isten lelki segítsége a legjobb fegyverzet minden harcban, vele teljes akár Józsué győzelme, akár a mi győzelmünk is. Az ember fegyverzete elkopik, de Isten szava éles, örök. Ha Isten útitársunk a harcban, mi is bevethetjük vele a hétköznapi Jerikóját, s eljuthatunk az értől az óceánig. Csupán az Istennel való bátorság győzi le a félelmeinket, s Isten szava az egyetlen kürt a jerikói fal lerombolásához. Legyen tarisznyánkban megannyi Ige, hogy soha meg ne éhezünk ennek hiányában.

Makkai Tekla (XI. A)

Szerkesztők: Székely-Varga Szilárd, Nagy Emese-Réka

Korrektúra: Rácz Melinda tanárnő

Fényképek: Székely Ákos

Elérhetőségek: therefcoltimes@yahoo.com

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület

Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontjának nyomdájában